

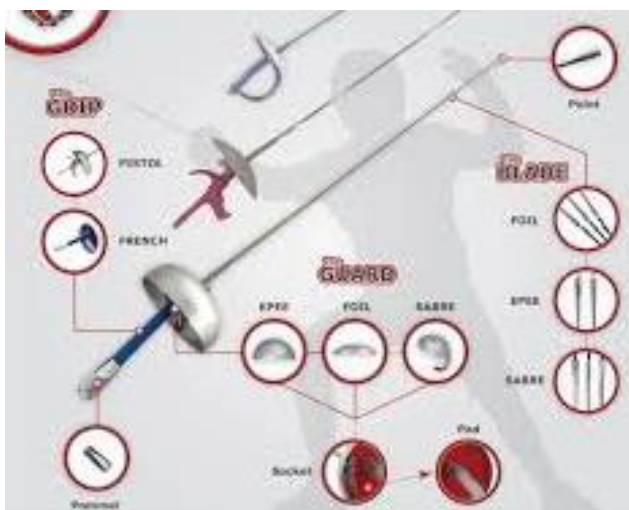
آناتومی شمشیر

ترجمه ی: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۷/۸/۱۳)

تاریخچه ی شمشیربازی به عنوان یک فرم متمایز از ورزش های رزمی به قرن ۱۲ برمی گردد، زمانی که **مدرسه های شمشیربازی** در اروپا پا به عرصه ی ظهور گذاشتند. شمشیر برای شمشیرزن های نخستین به عنوان جزئی از بدن شان به حساب می آمد. برای ما نیز شمشیر به عنوان قطعه ای فلزی تلقی نمی شود، بلکه آن بخشی از وجود ماست.

از نگاه یک بازیکن مبتدی، شمشیر از یک میله ی بلند فلزی نازک با یک دسته و یک محافظ تشکیل شده است. اگرچه از نظر ظاهری بسیار ساده به نظر می رسد، اما هر قطعه و هر بخشی از شمشیر نام و کاربردی دارد. این سلاح ها در طول قرن ها با توجه به استفاده منظم و مداوم آن توسعه یافته اند. اجازه دهید بگوییم که تنها شمشیربازها هستند که جزئیات دقیق سلاح های خود را می دانند.

نوآموزها ممکن است نام همه ی بخش های سلاح خود را ندانند، اما این دانش شمشیربازی است که به آنها کمک می کند تا بلافاصله به این هنر دست پیدا کنند. حالا بیایید بخش های مختلف شمشیر را بررسی کنیم! ما از پایین شمشیر شروع می کنیم و راه خود را به سمت نوک آن ادامه می دهیم.

اگرچه در شمشیربازی سه نوع سلاح مختلف وجود دارد، **اِپه، فلوره و سابر**، اما قطعات اصلی آنها اساساً یکسان هستند، ضمن اینکه بعداً اشاره خواهیم کرد که تفاوت اندک بین این سلاح ها چیست. البته در اینجا درباره ی جزئیات سیم بدن و جنبه های الکتریکی شمشیر نخواهیم پرداخت، بلکه تنها در مورد آناتومی بنیادی شمشیر بحث خواهیم کرد. از آنجایی که تفاوت هایی بین سلاح های الکتریکی و تمرینی وجود دارد، بنابراین در مورد هر دوی آنها نیز توضیحاتی خواهیم داد.

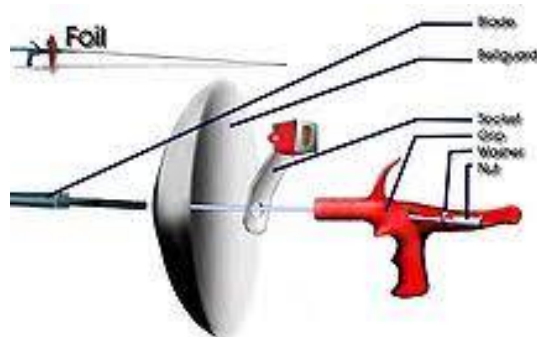
شمشیر شمشیربازی به سه بخش عمده تقسیم می شود: دسته، محافظ (گارد)، و تیغه. اینها بخش های کلی شمشیر را تشکیل می دهند.

سپس عناصر اضافی وجود دارد که برای عملکرد یک شمشیر شمشیربازی بسیار مهم هستند. این قطعات در عین اهمیت، برای عملکرد شمشیر بسیار "مفید" هستند. آنها عبارتند از: نوک (برای فلوره یا اِپه ی الکتریک) یا دکمه (برای شمشیرهای تمرینی)، بالشتک، باتون (برای شمشیرهای دسته فرانسوی) و سوکت (برای شمشیرهای الکتریک).

بخش های اصلی شمشیر

دسته

آن بخش از شمشیر که در دست شمشیرباز قرار می گیرد دسته نامیده می شود. آن به گونه ای طراحی می شود که به راحتی در دست بازیکن جا بگیرد و بهترین عملکرد را تضمین کند. آن رابطی است بین شمشیر و بازیکن که نهایتاً به عنوان بخشی از خود بازیکن در می آید.

دسته شاید شخصی ترین بخش شمشیر باشد، و در ابعاد مختلف و از مواد گوناگونی ساخته می شود و به شکل های خاص متعددی موجود است. از نظر مقررات شمشیربازی، امکان های زیادی برای شخصی سازی این قسمت از شمشیر وجود دارد.

انواع مختلفی از دسته ها وجود دارد که در طول تاریخ شمشیربازی توسعه یافته اند، اما تنها دو نوع از آنها برای استفاده در مسابقات قانونی است.

دسته ی فرانسوی

دسته ی فرانسوی صاف یا کمی انحنا دار است. مزیت این دسته انعطاف در استفاده از آن است، زیرا شمشیرباز می تواند، برای بلندتر شدن شمشیر، آن را از باتون ته دسته به دست گیرد. البته این عمل قدرت دفاع و بتمان بازیکن را کاهش می دهد. از طرف دیگر، برای تسلط بیشتر بر شمشیر و داشتن قدرت بیشتر، می تواند آن را در نزدیک گارد محافظ به دست گیرد. در سطح شمشیربازی رقابتی، فقط ابه ایست ها از این دسته استفاده می کنند، در حالی که فلوریست ها برای مانور دادن بهتر با تیغه، از دسته ی هفتیری استفاده می کنند. انواع مختلفی از دسته های فرانسوی وجود دارد و هر شمشیرباز حرفه ای در نهایت با توجه به سبک بازی خود نوع خاصی را برای خود برمی گزیند.

دسته ی هفتیری

علت نامیدن دسته ی هفتیری با این نام، این است که زائده ای همانند دسته ی هفتیر دارد که از شفت اصلی دسته خارج می شود. این دسته به شمشیرباز اجازه می دهد که حرکت های قوی را راحت تر کنترل کند. این دسته دست را در یک حالت ثابت نگه می دارد. دسته های هفتیری متنوعی وجود دارد که شمشیربازها براساس خصوصیات فردی و استانداردهای فیزیکی خود انتخاب می کنند، و خود این استانداردها به مرور زمان توسط خود شمشیربازها جهت رسیدن به بهترین و بالاترین سطح عملکرد به وجود آمده اند.

همه ی فلوریست از این دسته استفاده می کنند، در حالی که ایه ایست ها از هر دو دسته استفاده می کنند.

محافظ (گارد)

گارد (محافظ) شمشیر قطعه ایست فلزی صاف و دارای انحنا است که دور تا دور تیغه قرار می گیرد و از دست بازیکن محافظت می کند. شمشیر فلوره دارای گارد کوچک که تیغه در مرکز آن قرار می گیرد، در حالی که گارد محافظ شمشیر ایه بزرگتر و گودتر بوده و تیغه با کمی انحراف در کنار آن قرار می گیرد. اما گارد شمشیر سابر دارای نوار محافظ کمربندی است که در اطراف انگشتان بازیکن قرار می گیرند تا از ضربه خوردن به دست محافظت کند.

گاردهای محافظ شمشیر به سبک و اندازه های متنوعی موجود است که بر اساس مقررات سلاح های ایه، فلوره و سابر طراحی شده اند. معمولا شمشیربازها به مرور زمان نوعی گارد خاصی بر اساس وزن، حس، اندازه دست و غیره را ترجیح و انتخاب می کنند.

تیغه

شمشیرهای فلوره، ایه و سابر همه از تیغه های ساخته شده از فولاد کم کربن بهره می گیرند. این فلز کامپوزیت هنگام حمله به حریف، به منظور کاهش تاثیر فشار فیزیکی روی آمده، خم می شود. **مصدومیت در شمشیربازی** در مقایسه با ورزش های دیگر، حتی ورزش های غیر رزمی بسیار کم است، مگر در زمینه ی آسیب های مچ و یا کشیدگی عضلات است، و هرگز از طرف خود تیغه رخ نمی دهد. این امنیت با موفقیت های حاصله در ساخت شمشیر های جدید به وجود آمده است که به طور خاص به هدف جلوگیری از آسیب های احتمالی طراحی شده اند. بدیهی است که لوازم و لباس های حفاظتی، نقش عمده ای در ایمن نگهداشتن شمشیربازها نیز بازی می کند. "خم" و انحنای ملایم تیغه ی شمشیر باید در جهتی قرار گیرد که هنگام برخورد به حریف، تیغه در جهت مناسب و بدون آسیب رساندن به حریف، با اطمینان خم شود.

به همین ترتیب این فولاد کم کربن سبک شدن شمشیرها شده است که به جلوگیری از خستگی سریع و ناخوشایند بازیکن می انجامد. به هر حال روزهای طولانی تمرین می تواند خسته کننده باشد، بنابراین تیغه ی سبک تر اجازه می دهد تا بازیکن بیشتر کار کند. علاوه بر این، تیغه های سبک وزن سبب افزایش سرعت حرکت می شود و اجازه می دهد که ضربه سریع تر به هدف اصابت کند!

متالورژی نقش مهمی در ایجاد یک تیغه امن، سبک و با دوام داشته است، و خوشبختانه در حال حاضر شمشیربازی مدرن از پیشرفت های علمی برخوردار شده است.

تیغه مسلما مهم ترین بخش شمشیر است، زیرا ما با همین تیغه ضربه را می زنیم و حمله های حریف را دفاع می کنیم. بازیکن های حرفه ای زمان زیادی را صرف تست بسیاری از تیغه های مختلف می کنند تا در نهایت تیغه ی دلخواه خود را پیدا کنند. آنها این آزمایش ها را از منظر وزن، سفتی، قابلیت انعطاف پذیری، تعادل، و حس کردن آن با دست انجام می دهند. این مهم ترین ابزار آنهاست و هیچ کس نمی تواند این حق انتخاب را به آسانی از آنها بگیرد.

خود تیغه ها، علاوه بر الکتریکی یا تمرینی (نرمال) بودن، عمدتا بر دو نوع هستند:

- سایز
- طبقه بندی (FIE، ماراژین، یا غیر FIE)

تیغه ی شمشیرها، بسته به نوع سلاح، دارای مشخصات طول حداکثری هستند. برای فلوره و اپه، طول تیغه ۹۰ سانتی متر و طول کل سلاح نباید بیش از ۱۱۰ سانتی متر باشد. در صورتی که طول تیغه ی سابر ۸۸ سانتی متر و طول کل سلاح نباید بیش از ۱۰۵ سانتی متر باشد. در شمشیربازی بازیکنان نونهال بایستی با تیغه های کوتاه تری بازی کنند.

وسایل کمکی شمشیر

باتون

باتون در انتهای دسته ی شمشیر فرانسوی قرار دارد که کل شمشیر را نگه می دارد. باتون معمولا از فلز ساخته شده و به تیغه پیچ می شود. درست مانند دسته، باتون نیز انواع مختلفی دارد. این بخش ویژه از شمشیر برای اپه ایست هایی که با دسته ی فرانسوی کار می کنند، اهمیت ویژه ای دارد، و باید با خود دسته هماهنگ باشد. باتون ها عمدتا از نظر اندازه، جنس، شکل و وزن

متفاوتند. برای اپه ایست های حرفه ای، باتون نقش وزنه ی تعادلی بین دسته و وزن کل سلاح را بازی می کند، و در نتیجه به عنوان یکی از قطعه های فوق العاده مهم به حساب می آید. اما در دسته ی هفتیری، از باتون کوچکتری استفاده می شود که در داخل دسته قرار می گیرد.

بالشتک (پد)

بالشتک یک پوشش خیلی ساده است که در داخل گارد محافظ شمشیر قرار دارد. آن تنها برای راحتی شمشیرباز، و برای جلوگیری از آسیب دیدگی انگشتان دست و بند انگشت ها بر اثر اصطکاک با گارد محافظ فلزی در طول بازی و تمرین، به کار می رود. بالشتک می تواند از پارچه، نمد، چرم یا پلاستیک ساخته شود. می توان بالشتک های پلاستیکی را از مواد شفاف نیز ساخت تا داوران و شمشیربازها بتوانند از روی آن سلاح را مورد بررسی قرار دهند.

نوک (پوینت)

انتهای لخت تیغه ی سلاح به عنوان نوک (پوینت) شناخته شده است. در گذشته وقتی این سلاح ها بطور خاص برای دوئل استفاده می شدند، نوک آنها تا حد امکان تیز می شد. اما امروزه در شمشیربازی مدرن، نوک شمشیر تیرینی شبیه به سر میخ است و با یک دکمه پوشانده می شود.

اساساً دو نوع نوک وجود دارد، الکتریکی و تیرینی. نوک تیرینی (دکمه) یک قطعه پلاستیکی است که انتهای لخت تیغه را می پوشاند و ضربه را انعطاف پذیر می کند. اما مکانیسم کلی نوک الکتریکی شامل، استوانه، چند فنر، چند پیچ و سرنوک می شود، که به سیم برق موجود در انتهای استوانه وصل می شود. این سیم یا سیم ها از طریق کانال باریکی بر روی تیغه به سوکت زیر گارد محافظ متصل می شود. نوک شمشیر الکتریک در حین حرکت، بر اثر فشار ضربه ی روی هدف، با سیم در داخل استوانه تماس حاصل می کند و در نتیجه با بسته شدن مدار الکتریکی ضربه ثبت می شود. این مکانیسم بسیار ظریف است و گاهی اوقات دچار خرابی می شود که باید تعمیر شود. بنابراین آن نیاز به مراقبت دقیق و همیشگی دارد.

پریز (سوکت)

سوکت وسیله ی مرتبط کننده ی سیم بدن بازیکن به مکانیزم الکتریکی نوک شمشیر، است. آن بین گارد محافظ و دسته قرار می گیرد، و در حالی که چند گونه از آن وجود دارد، این بخش از سلاح شمشیربازی از نظر ساختار خیلی ساده است!

عدم تغییر ساختار در طی قرون متمادی

بسیاری از بخش های سلاح های شمشیربازی در طول قرن ها دقیقاً بدون تغییر باقی مانده است. البته اصلاحاتی در مواد و شیوه ی ساخت و ساز به وجود آمده است. ضمن اینکه ما تغییراتی در عناصر الکترومکانیکی شمشیرهای مدرن برای ثبت ضربه نیز داشته ایم. با این حال، اغلب قسمت های سلاح هایی که امروزه ما با آنها بازی می کنیم، همان قطعاتی هستند که در سلاح های صدها سال پیش وجود داشته است!

تیغه ها و گاردهای محافظ مدرن شمشیربازی به طور خاص با توجه به اصول ایمنی طراحی شده اند، بنابراین همه ی تفاوت های موجود بین انواع مختلف همیشه با رعایت مقررات و قوانین ایمنی ساخته شده اند.

اکنون که شما با تمام قطعات شمشیر آشنا شدید، چرا شمشیر خود را از ساک شمشیربازی خود بیرون نمی کشید تا ببینید کدام قطعات را می توانید به خوبی شناسایی کنید!